

Serie: Hooglied

In de tuin geleid

Schriftlezingen: Gen. 2:8-17, Hoogl. 4:9-5:1, Ef. 5:22-33, Tekst: Hoogl. 4:12-15
Zingen: Ps. 1:1 en 2, Ps. 119:86, Ps. 45:4 en 6, Ps. 133:1,2 en 3, Ps. 26:2

Hoofdpunten van de preek

In Hooglied zijn 2 geliefden aan het woord. Hier bezingt Hij haar: ze is voor Hem een tuin.

1 Tuin (Hoogl.4:12a)

Hij schildert haar uit als een afgesloten binnentuin: alle drukte en rumoer blijft buiten en binnen mogen alleen de bewoners van de rust en het geluk van de tuin genieten.

Met 'tuin' legt h/Hij een verbinding met de tuin in Eden. De zuivere liefde van man en vrouw heeft iets van het paradijs. Zo geniet Christus van Zijn Bruid die Zijn liefde beantwoordt.

2 Vrucht (Hoogl.4:13)

De tuin, met alles wat daar groeit, is voor h/Hem. De weelderig groeiende scheuten ervaren paradijselijk: ze getuigen van wat Zijn liefde voor haar vermag.

De vrucht (granaatappel) laat de overvloed en de beste vrucht van het beloofde land zien. Zo ziet h/Hij haar. Niet omdat liefde blind maakt, maar omdat Christus' liefde alles schenkt.

3 Geur (Hoogl.4:14)

In de tuin verspreiden planten verleidelijke geuren om de ander op te wekken van de liefde te genieten. Deze planten groeien van nature hier niet, maar zijn van ver gehaald.

Enkele geuren vallen op: ze vormen de heilige zalfolie (Ex.30:23) waarmee priesters aan God en Zijn dienst gewijd werden. Wierrook is de geur bij het gebed, nardus van de liefde.

4 Bron (Hoogl.4:12b,15)

Hij laaft z/Zich aan haar liefde. Zij is niet alleen een tuin, maar ook een bron. De bron is gesloten, de fontein verzegeld: haar liefde is alleen voor h/Hem, anders gaat er wat stuk.

Juist met de vrouw uit Samaria Jezus gesprek over water. Wie tot Hem komt en drinkt, wordt bron van levend water. Net zoals in de tuin komt het water van hogerop (Libanon).